

Stichting Dorpsplatform Obbicht

Wat is er gerealiseerd in 2011:

- Uitbreiding Jeu de Boulesbaan
- Hangingbaskets aan de Markt en oude Kerktoren
- Picknickbanken o.a. op de Maasdijk
- Wandelpad Kasteelroute Kingbeek
- Spellenmiddag Koninginnedag

Contact met Gemeente over o.a.:

- Brede school
- Hondenbeleid
- Verkeersbelemmerende maatregelen
- Kermis in Obbicht
- Gladheidbestrijding
- Wijkagent
- Seniorenbeleid
- Jongerenbeleid
- Maaswerken

Gepland voor 2012:

- 2 voortgangsgesprekken met de Gemeente over alle hierboven genoemde aandachtspunten, en verder.....
- 7-tal vergaderingen Dorpsplatform, waarvoor dringend uitbreiding wordt gevraagd..... wie?
- Uitbreiding Hangingbaskets en plaatsing van een "parapluboom" bij de speeltuin
- Mini-Dorpsdag/Koninginnedag

BESTUUR DORPSPLATFORM

Marlène Dehing
(voorzitter) 4856836
Hub Alberts)
4855530
(secretaris)
Jan Hermans
(p-meester) 4855353
René Kusters
4856135
Paula Demandt
(lid) 4851652
Marlies Mostert
(lid) 4810014

Overlast

hondenpoep op de stoep
het is echt niet meer te doen
voordat je het in de gaten hebt
zit dat stinkende spul onder je schoen
er zijn wel goede baasjes
met zakjes in de weer
maar moet toch eerlijk zeggen
ik verstop me telkens weer
het is echt niet de hond
maar het baasje die het doet
want je poept toch ook op elk plekje
als je als hond zo nodig moet ?

moet je hond zonodig
waar anderen kunnen lopen
ruim het dan meteen op
liggen laten kun je niet verkopen

Dank je wel

Effe zitte.....?

Och hie steit ein benkske,
Zulle weer hie effe goan zitte...?

Fitskes aan de kenjt, botterhemkes oet de tesj,
Kiek nu toch eins wie sjoan et hie is!
En... wát ein prachtig oetzich euver de Maas,
Zulle weer hie effe goan zitte....?

Daag mevrouw wát is het hie toch sjöan,
Wat is dat veur prachtig dörpke hie..?
Mer meneër wèt geer dat neet..., dat is Obbich,
't dörpke aan de Maas zoa es geer zeet,
Zulle weer hie effe goan zitte..?

Och inderdaad, dao höb ich waal 'ns van
geheèrd,
Maar dat 't zóa sjoan waor wis ich neet...
En wat een prachtig benkske hie op dees
plaats?
Joa menièr dat vènje veer auch,
Zulle weer hie effe goan zitte...?

Ein bitje zörg hubbe veer waal euver dit
benkske,
Wille weer dat het nog lang..... blif stoan,
dan motte alle luu der good voor zörge,
en auch zörge dat het niet onnuèdig beschadig
wurt
Zulle weer hie effe goan zitte....?

Nou het liek mich toch dat het good môt kômme
mit dit benkske,
Dat leèt Obbich toch zeker neet gebeure...
Höb geer all ens gezeen wieveul luu hie op eine
daag "effe zitte"?
Daag mevrouw: "weer komme nog èns terug
noa dit benkske",
En noe... blieve weer nog effe zitte.....!

Bie Marij aan de keuketafel.....

Marij valt met de deur in huis: "veël höb ich neet te vertelle" zo is de bescheiden maar allerhartelijkst ontvangst door haar. Eenmaal plaats genomen aan de keukentafel vraag ik Marij hoe zij zo in Obbicht verzeild is geraakt? Marij is van oorsprong van Grevenbicht, zij woont nu meer dan 40 jaar in Obbicht, waarvan de nodige jaren samen met haar enige jaren geleden overleden echtgenoot Ton. Marij vertelt dat zij na het huwelijk eerst bij de ouders van Ton woonden, zoals dat toentertijd ging. Nadat de eerste gezinsuitbreiding zich aangekondigde zijn wij in dit huis gaan wonen. In de overstap van Grevenbicht naar Obbicht dacht ik in de beginjaren: "Waar ben ik toch terecht gekomen?" Ik had duidelijk heimwee maar als je het me nu vraagt dan zeg ik: "Ik zit heerlijk hier en ik voel mij hier veilig!".

Op de vraag wanneer het leuker was in Obbicht vroeger of nu... reageert Marij dat er nu wel meer mensen wonen die van buiten de streek komen máár wat gebleven is, is de dorpse gemoedelijkheid. Er zijn natuurlijk ook veel nieuwe huizen bij gekomen, vroeger was er meer weide in Obbicht trouwens nog niet zo lang geleden noemden wij de Karel van Bronckhorstlaan dan ook: "De Nuuj stroat!".

Marij kent heel wat mensen in Obbicht en wie kent Marij niet van.... van alles en nog wat. Marij die altijd bereid is om te helpen, zo zien wij haar regelmatig in het dorp voor een goed doel, van deur tot deur, collecteren. En niet te vergeten de dagelijkse, 2 tot 3 keer, wandelingen die Marij door het dorp maakt. Hierover vertelt Marij dat de mensen allemaal even vriendelijk zijn: "Ik ben ook gauw eigen met mensen" zo vertelt ze enthousiast." En komt het een enkele keer voor dat mensen mij niet begroeten nou dan is het na een paar keer ook genoeg geweest, dan stop ik er ook maar mee. Het komt trouwens wel eens voor dat ik de mensen die mij begroeten niet ken maar dan vertelt men mij te kennen van het wandelen!

“Bovendien, zo vertelt Marij,” als er ergens een speciale gebeurtenis is en ik ken de mensen ook maar even dan stop ik er ook een kaartje in de bus.” Op de vraag welk moment zij de afgelopen jaren nooit zal vergeten raakt Marij zichtbaar ontroerd, zij hoeft ook niet na te denken over het antwoord: “De vriendelijkheid van de mensen en zeker van de jeugd!

Ze roepen soms op mij vanaf een terras: Hoi Marij, hoe is het met je..., kom gezellig bij ons zitten dan trakteren wij je op een lekkere warme chocomel”. Marij vertelt dat ze niet kan bevatten dat de jeugd zo aardig voor haar kan zijn. Marij die duidelijk in alle opzichten zeer sociaal bewogen is vertelt volop over veel verschillende mensen uit Obbicht waarvan sommigen er helaas niet meer zijn.

Zij is duidelijk zeer begaan met de oudere mensen om haar heen, zo bezoekt ze ook bijna dagelijks de ouderenvoorziening in Born. En wat veel Obbichtenaren misschien niet weten: Marij opent en sluit - elke dag - de onlangs gerenoveerde kapel (oude kerktoren). Soms voor dag en dauw wordt het poortje geopend, en 's avonds op tijd weer gesloten; de sleutel van het poortje wordt mij met trots getoond! Marij vertelt dat, als er door iemand een kaars (het liefst een dikke kaars, zo wordt er tussendoor gemeld) aan het poortje wordt gezet, zij die dan op het altaar zet en er voor zorgt dat het kaarsje wordt aangestoken! “Ik zorg er ook voor dat opgebrande kaarsen netjes worden opgeruimd, die deponer ik bij “Link” in de afvalbak.” “Al met al”, zo besluit zij dit thema, “is hierdoor de kapel een beetje van mij”!

Ik leg Marij de volgende vraag voor: “Stel je nu voor Marij dat jij vanaf nu de burgemeester van Sittard- Geleen bent wat zou jij dan in Obbicht veranderen?” Marij antwoordt enigszins aarzelend: “Ja ik mag het misschien niet zeggen maar... ik zou de oudere, zieke en arme mensen meer geld geven en minder geld uitgeven aan allerlei luxe bezienswaardigheden. Maar al met al mogen wij heel tevreden zijn hier in Obbicht” zo besluit zij, een prachtige speeltuin voor de kinderen en noem maar op.

Dan weet Marij toch iets dat haar kennelijk al een tijdje hoog zit: “Och, als je toch hier bent van het platform kun je er misschien voor zorgen dat er een boom geplaatst wordt in de speeltuin die beschutting biedt in de zomerdag als je er op het bankje zit. Want ook daar breng ik bijna elke dag een bezoekje.

Dan maak ik een praatje met de jonge moeders en niet te vergeten de kinderen die er veel plezier hebben, heerlijk is dat! Maar dan zitten wij onder die bloedhete zon nou dan weet je het wel”!

Beste Marij, die boom moet er hoe dan ook komen, daar wordt voor gezorgd. Het lijkt ons dat er ook maar één persoon in aanmerking komt voor de “inhuldiging” van deze boom, hoe gaan wij deze boom noemen.....?

Tenslotte wil Marij nog één keer vertellen hoe veilig zij zich in Obbicht voelt en hoe zeer zij op haar plaats is hier.

Marij, dankjewel voor dit interview, volgens mij toch:” heal get te vertille Marij”! Komt u haar de komende tijd tegen dan

Namens Marij en 't Platform.

Een vaak gehoord verhaal.

Rond 1920 was de toenmalige begraafplaats van Obbicht bij de oude kerk nagenoeg vol.

Er was al enige tijd besloten een nieuw kerkhof aan te leggen buiten het dorp, zoals dat door de destijds geldende wetgeving verplicht was gesteld.

Weliswaar gold die verplichting alleen voor plaatsen boven de duizend inwoners, maar Obbicht was in krap 50 jaar gegroeid van 45 huizen naar bijna 60 en dat betekende met zo'n 6 of 8 bewoners per woning dat de groei er goed in zat. Een mooie lokatie was gevonden op de Hitsberg, iets hoger gelegen met een prachtig uitzicht over het dorp waar men ooit genoeglijk geleefd had en feestgevierd, maar voornamelijk geploeterd en gesakkerd en de bewoners een aller-armzaligst leven geleid hadden. In 1924 was het nieuwe kerkhof gereed. Er werd nog gewerkt aan de omheining, maar de paden waren al met kiezel aangelegd en het nieuw ingezaaide gras kleurde de perken groen.

In november werd het ingezegend. In café's begon men langzaam te speculeren wie de eer te beurt zou vallen als eerste zijn laatste rustplaats op de Hitsberg te mogen vinden. Die discussie werd met name aangewakkerd door Graad, de man die de graven groef en zich regelmatig hardop afvroeg: "Ich ben benuijd veur wea ich 't iéste graaf moag grave?"

Maanden gingen voorbij, zelfs een jaar ging voorbij zonder sterfgeval in Obbicht. De doodgraver begon wat ongerust te worden: wekelijks maaide hij met zijn vlijmscherpe zeis, het gras, harkte de paden aan en keek dan om zich heen over en leeg kerkhof!

Weer gingen maanden voorbij, tot..... Op een vroege winterochtend de doods klokken zo uitbundig drie keer luidden dat er een huivering door het dorp trok en de mensen van schrik de adem inhielden.

Drie dagen later werd de eerste kist de Hitsberg opgedragen. Toen de kist in het graf moest zakken bleek het gat niet groot genoeg te zijn. De kist schuurde tegen de wand en kwam halverwege vast te zitten zodat uiteindelijk een groter graf gegraven moest worden, terwijl de hele gemeenschap stond toe te kijken. Een blamage voor iedere doodgraver, maar die van Obbicht hoefde zich daar niet voor te schamen: Die lag in de kist!

Jacques Frenken

Fein kersdaag en ein Gezôndj 2012
wunsj uch 't Dörpsplatform.
Veur 't kômend jaor hoapelik auch ein gooi
samewirking.

Het tweede probleem is van financiële aard (het consortium zou ongeveer 4 miljoen euro schade lijden).

De conclusie van het consortium is daarom: het project Nattenhoven moet doorgaan zoals vergund is.

Helaas!

U heeft echter allen onlangs een schrijven gekregen over de actuele situatie rond het Grensmaasproject. Zo heeft u kunnen lezen dat onder andere de ontgrinding in Urmond is komen te vervallen en dat het rijk financieel flink moet bijspringen.

Dus wie weet zal het laatste ook nog niet gezegd zijn over de ontgrinding in Nattenhoven. Ik blijf attent.

Wim van den Munckhof,
uw vertegenwoordiger in de klankbordgroep.

Uit de naam van de klankbordgroep kunt u al aflezen dat het zwaartepunt van de besprekingen ligt op het Grevenbichts over het voor Ob Nattenhoven ree verleend zijn.

Ondanks dit laatste gegeven heb ik op de eerste vergadering verzocht om de ontgrinding te Nattenhoven en de uitvoering daarvan toch op een van de volgende vergadering te bespreken. Daarmee is de groep akkoord gegaan. De vergaderfrequentie: 1 maal per kwartaal.

mededelingen van de klankbordgroep maasproject - in het jaar 2011.

Bij de vergadering zijn aanwezig een tiental vertegenwoordigers van de verschillende betrokken woongemeenschappen, vertegenwoordigers van de gemeente Sittard-Geleen, Rijkswaterstaat, Natuurmonumenten en het consortium Grensmaas.
Op 27 juni is er weer vergaderd.

Op de agenda stond:

De voortgang van het totale project, de voortgang van het overleg met de gemeente Sittard-Geleen, het vergunningstraject Trierveld, de grondaanvoer van Trierveld, een alternatief voor Nattenhoven en de afscherming van de werklocatie Trierveld. Voor de inwoners van Obbicht en mij was

het alternatief voor de belangrijkste punt. Dit punt is geagendeerd en ik had geproduceerd met als doel: minimaliseer de overlast van de overlasten. Dit zou de hinder voor de inwoners van Obbicht (die door de Maas) komen

het consortium nog geen tijd had gehad om te komen van het project. Het advies over de overlasten is ingewonnen, is besproken naar de

volgende vergadering.

Verder zijn op deze vergadering de financiële problemen rond het project besproken. In dat kader kan het zijn dat de startdatum van het hele project 2 tot 3 jaar opschuift.

Op 5 september vergaderde de groep op de locatie Itteren. Daar werd eerst de uitvoering van het Grensmaasproject aldaar bekeken. Mijn alternatief voor de locatie Nattenhoven is aan de orde geweest.

Het consortium ziet twee grote problemen. Het ene probleem betreft de aanpassingen die nodig zouden zijn voor het behoud van de veiligheidseisen (de dijk in Nattenhoven en verder stroomopwaarts moet 18 cm verhoogd worden).

